

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Maaja- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja

Lauri Kontro

Toimituspäälliköt

Jussi Martikainen

Tiina Taipale

Viljaa ei riitä varastoitavaksi

Satoennusteet heiluttelevat maailman viljapörssejä samaan tapaan kuin huhut ja ennusteet muitakin pörssi-kursseja. Maailman viljasadosta on ennakoitu tulevan ennätyksellisen, joten pörssihinnat ovat olleet laskussa. Hinnat kävivät alimmillaan kolmeen vuoteen.

YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO ennusti heinäkuussa, että maailman viljasato nousee tänä vuonna seitsemän prosenttia viime vuotista satoa suuremmaksi. FAO:n mukaan ruuan maailmanmarkkinahinnan laskivat heinäkuussa kaksi prosenttia kesäkuuhun verrattuna.

Ruuan maailmanmarkkinahintojen tilapäisestä laskusta huolimatta, FAO on ennakoinut ruuan hinnan nousun jatkuvan. Järjestön laskelmien mukaan hinnat ovat nousseet 70 prosenttia vuodesta 2007 vuoteen 2012.

Yhdysvaltojen maatalousministeriön (Usda) alkuvuikosta julkistaman sato- ja varastoraportti muistutti, että tilanne voi muuttua nopeastikin. Maissi- ja soijasadot ovatkin Yhdysvalloissa jäämässä ennakoitua pienemmiksi. Pörssihinnat kääntyivät heti nousuun.

Vaikka ennusteet ennätysadasta toteutuisivatkin, viljaa ei riitä varastoihin, koska kulutus kasvaa edelleen tuotantoa nopeammin. Usdan arvion mukaan esimerkiksi vehnän kulutus on 1,5 miljardia kiloa enemmän kuin tuotanto. Maailman vehnävarastot supistuvat jo neljättä vuotta peräkkäin.

Kiinan merkitys myös maailman viljamarkkinoilla on kovassa kasvussa. Kiina on lisännyt viljahankintojaan nopeasti. Esimerkiksi vehnän tuonti on kolminkertaistunut parissa vuodessa. Lisääntynyt kulutus on johtanut siihen, että kiinalaiset ovat myös hankkineet viljelysmaata muun muassa Afrikasta.

Maailman viljapörssin heiluminen ennusteiden perässä osoittaa, kuinka herkästä asiasta ruuan tuotannossa on kysymys. Maailman ruokahuollossa eletään edelleen kädestä suuhun, eikä merkittäviä varmuusvarastoja ole missään. Maailman ruokaturva on heikoissa kantimissa.

Euroopan parlamentin maatalousvaliokunnan puheenjohtaja Paolo De Castro moittikin keväällä EU-komissiota ruokaturvan unohtamisesta maatalousuudistuksen yhteydessä. Hänen mielestään 3–4 vuoden kuluttua tarvitaan uusi maatalousreformi, jonka lähtökohdaksi otetaan ruuan saatavuuden turvaaminen.

SEL on oikealla asialla

Suomen elintarviketöyläisten liitto SEL kehottaa kuluttajia tarkkuuteen kaupan leipähyllillä. SEL:n mukaan leipomotuotteita myydään kotimaisuusmielikuvilla, vaikka tuote olisi alkuperältään ulkomainen (MT 12.8.).

Leipuriliiton mukaan tuonnin osuus leipomotuotteiden markkinoista on jopa 20 prosenttia. Sitä ei kuluttaja kaupassa helposti huomaa, sillä valtaosa tuotepakkauksista on varustettu tunnetun kotimaisen leipomobrändin logolla.

Menettelyssä ei ole sinänsä mitään väärää. Suurilla leipureillamme on omia leipomoita erityisesti Baltiassa, josta tietyt tuotemerkit on vaivatonta kuljettaa myös Suomen kauppoihin. Järjestely on yleisesti tiedossa.

Periaatteellinen ongelma syntyy siitä, ettei sen paremmin leipomo kuin kauppiaskaan katso tarpeelliseksi valmistajan lisäksi myös alkuperämaan mainitsemista. SEL:n syyte leivän ”kotimaiseksi pesemisestä” ei ole aiheeton.

Periaatteellinen ongelma syvenee nyt taloustaanutaman aikana, kun moni kuluttaja haluaa valita nimenomaan kotimaisen tuotteen. Valinnassa ei ole mitään balteja vastaan, vaan sitäkin



Maailman vehnäsadan ennakoidaan nousevan historiallisen suureksi.

Kotimaisesta viljasadosta ennakoidaan keskinkertaista. Tike ennusti vajaa kuukausi sitten, että viljasadosta on tulossa 300 miljoonaa kiloa viime vuotista suurempi. MTK:n vilja-asiamiehen Max Schulmanin mukaan satoarvio tulee alenemaan, koska kasvuotot eivät ole niin hyviä kuin vielä kesällä näytti (MT 14.8.).

Sato-odotukset vaihtelevat maan eri osissa. Etelä- ja Lounais-Suomessa heinäkuun sademäärä jäi viidennekseen normaalista. Pohjois-Suomessa sen sijaan satoi heinäkuussa tavanomaista enemmän.

Viljasatoa koskevat ennusteet ovat kuitenkin vain ennusteita. Viljasadon määrä ja laatu ovat selvillä vasta sen jälkeen, kun sato on korjattu laariin. Esimerkiksi viime syksy oli vaikea, koska runsaat sateet häiritsivät puinteja. Osa sadosta jäi kokonaan korjaamatta. Märkä syksy vaikeutti myös lannan levittämistä ja syysviljojen kylvöä. Ruisala onkin tänä vuonna EU-ajan pienin.

Puinnit ovat lähdössä käyntiin. Tulevien viikkojen säät ratkaisevat sadon määrän ja laadun. Nyt tarvitaan poutaa, jotta sato saadaan korjattua laadukkaana ja kuivatuskustannukset pysyvät kurissa.

Maailman ruokahuollossa eletään edelleen kädestä suuhun.

enemmän Suomen talouden ja suomalaisen työn puolesta.

Alkuperämaan merkitseminen tuotepakkuuksiin saisi kuluttajien mielestä olla nykyistä selkeämpi. Jatkossa merkintä halutaan – ja siihen ehkä jopa velvoitetaan – myös kaupan pakkaamattomissa tuotteissa.

Tuore leipä on kaupalle myyntivaltti. Tuoreus tavallisesti edellyttää, että leipä tulee lähleipomosta.

Muutamat suuret kauppaliikkeet ovat perustaneet myymälöihinsä omia leipomoja. Näiden lisäksi ovat yleistyneet myös paistopisteet, joilla lämpimän leipomotuotteen lisäksi saadaan myymälään sen houkutteleva tuoksu.

Asian varjopuoli on, että puolivalmiit, myymälässä paistettavat leivät ovat usein tuontitavaraa. Myös tässä kuluttajan valinta voi usein perustua virheelliseen käsitykseen paikallisesta tuotteesta.

SEL on oikealla asialla muistuttaessaan, että kuluttajan kannattaa kaupassa kysyä tuotteen alkuperää. Kun tarpeeksi moni kysyy, kyllä kauppias alkaa sen myös tuotetiedoissa kertoa.

VIERASYLIÖ

Ahkeruudessa ja yhteistyössä ovat avaimet talouden nousuun

Talouden taantuma, ikuiselta näyttävä hitaan kasvun kausi ja odotuksia muokkaava eurokriisitietoisuus ovat puuduttaneet suomalaista talouskeskustelua. Keskustelussa ei käännetä sivua, vaan pysytään vanhoissa aiheissa.

Tilanne on, kuten Paul Krugman totesi 1990-luvulla nollakasvuun jumittuneen Japanin tapauksesta: tavanomainen talouspolitiikka ei toimi ja monet talouspolitiikan hyveet ovat muuttuneet paheiksi ja päinvastoin. Kansalaiset tulisi saada unohtamaan tulevaisuus ja yritykset uskomaan, että hallitus ja keskuspankki eivät olekaan niin vakavissaan kuin uskottelevat olevansa.

Suomen tapauksessa uhkien ja mahdollisuuksien cocktail on erityisen jäsentymätön, ja samalla todellinen uhka talouden toimijoiden pitkän aikavälin suunnittelulle ja strategiatyölle.

Tilanne on kaukana järkevästä päätöksenteosta, jossa valittaisiin sopivimmat keinot haluttuun lopputulokseen pääsemiseksi. Onkin hyvä muistaa, että jonain päivänä tulevaisuudessa eurokriisi, hidas kasvu tai pitkittynyt taantuma eivät ole enää ongelmia. Talouden pysyvät ”oikeat ongelmat” liittyvät

työntekoon sekä yhteistyöhaluun ja yhteistyötaitoon.

Yhdysvalloissa luotetaan, että ahkeruus palkitsee Harvardin yliopiston taloustieteen professori Alberto Alesina tutkimusryhmineen on tarkastellut 2000-luvun alusta lähtien Euroopan ja Yhdysvaltain taloudellisen käyttäytymisen ja näiden talouksien menestymisen eroja ja yhtäläisyyksiä. Tarkastelu on oivaltavaa, mutta myös jatkokehittelyä kaipaavaa.

Alesina puhuu erikseen eurooppalaisesta ja yhdysvaltalaisesta mallista. Eurooppalaisessa mallissa ihmiset eivät usko, että ahkeruus vie menestykseen; päinvastoin eurooppalaisille on ominaista ajattella, että yksilön menestyminen tai menestymättömyys perustuu sattumaan – hyvään tai huonoon onneen. Tähän liittyy korkea verotus, jonka avulla pidetään yllä turvaverkkoa, joka suo turvaa huonon onnen kaltoin kohtelemille.

Vastaavasti yhdysvaltalaisessa mallissa ihmiset uskovat, että ahkeruus johtaa menestymiseen. Ahkeruus avaa ovia, jotta urakehitykseen ja näkyv ti-lipussissa. Kuten tiedetään, tä-

Maat, joissa luotamus on vahvaa, menestyvät sekä innovaatio- että onnellisuusmittareilla.

hän yhdysvaltalaiseen malliin liittyy alhaisempi verotus.

Suomi ei kuitenkaan istu Alesinan ja kumppaneitten malliin.

Suomi oli ainakin 2000-luvun puolivälissä työhön liittyviltä arvostuksiltaan kuten Yhdysvallat, mutta verotukseltaan tyypillinen pohjoiseurooppalainen maa.

Tutkimusten mukaan suomalaiset nimenomaan kannattavat tulonsiirtoja enemmän kuin esimerkiksi ruotsalaiset.

Luottamus ihmisiin parantaa tuloksia Oliko Suomen hyvä pitää yllä ahkeruuden merkitystä korostavaa kulttuuria?

Edellä mainitun ylläpitäminen tarkoittaisi palkan, työllistymisen, työntekijöiden valinnan ja kohdentamisen eri tehtäviin riippuvuutta ahkeruu-

desta. Muutoin on vaarana, että väärät ihmiset ovat töissä ja väärät työttöminä.

Ahkeruuden arvostamisen lisäksi toinen Suomen erityispiirre on ihmisten vahva luotamus toisiin, myös entuudestaan tuntemattomiin ihmisiin. Kyseessä on sosiaalinen luotamus, joka opitaan sekä kulttuurin että omien kokemusten kautta.

Italialaisen taloustieteen professorin Guido Tabellinin mukaan vahva sosiaalinen luotamus selittää yhteistyön onnistumista ja tulokellisuutta.

Maat, joissa luottamus on vahvaa, menestyvät sekä innovaatio- että onnellisuusmittareilla. Suomi on molempien mittarien mukaan maailman kärkekastia yhdessä esimerkiksi Sveitsin, Yhdysvaltojen, Ruotsin ja Tanskan kanssa.

Samoilla linjoilla on OECD-maita tutkinut Harvardin yliopiston taloustieteen Philippe Aghion.

Luottamus on osa hyvää kansalaiskulttuuria ja hyvä kansalaiskulttuuri yhdessä maltillisen sääntelyn kanssa synnyttää yrittäjyyttä. Yrittäjyys puolestaan asuu sekä varsinaisissa yrittäjissä että kenessä tahansa kansalaissessa.

Yrittäjyyteen liittyy uusien

ideoiden luominen, risksietokyky, innovatiivisuus ja taito organisoida. Juuri näissä asioissa Suomellakin on vahvuutensa, jotka tulisi saada käyttöön taantumasta nousemisen avaimiksi.

Helkama esimerkiksi kertoo vahvuuksista

Kevään 2013 uutisen mukaan Helkama Velox siirtää Jopolaistenpyörienkin valmistuksen Taiwanista takaisin Hankoon. Päätös on merkittävä. Se kertoo, että kolme vuotta sitten tehty ratkaisu siirtää aikuis- ten Jopojen valmistus takaisin Suomeen oli onnistunut.

Yhtiö perustelee päätöksistään kustannuseduilla, jotka syntyvät toimitusvarmuudesta, laadusta, logistiikasta, suomalaisesta osaamisesta sekä uudenlaisen tekniikan hyödyntämisestä.

Helkama Velox -esimerkki konkretisoi suomalaisen kulttuurin ja talouden vahvuuksia.

Ahkeruus, osaaminen, luotamus ja hyvä kansalaiskulttuuri ovat yrittäjyyden, yhteistyön ja innovatiivisuuden keskeisiä edellytyksiä.

TIMO TAMMI

Kirjoittaja työskentelee yliopistolehtorina Itä-Suomen yliopiston kauppatieteiden laitoksella Joensuussa.

Traktori ja sen esi-isä

Antti Hauhia Kärkölän Koukunmaalta (vanhan Valmetin pukilla) ja Jouni Laine ihan rajan takaa Mäntsälästä vertailevat traktoreittensa ominaisuuksia. Kehitys on ollut huimaa 60 vuodessa.



ESKO HÄMÄLINEN

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimitukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

KOLUMNI: JOUKO RÖNKKÖ

Kamreerit vallan kahvassa

Moottoritiellä ohitseni suhahtaa auto toisensa perään, vaikka itselläni on navigaattorin mukaan nopeutta muutama kilometri yli sallitun. Reipas poliisimies tai -nainen hankkisi täällä kuukauden palkkansa päivässä sakkolappuja kirjoittelemalla.

Liikennevaloissa punaisia päin ajaa aina vähintään pari autoa. Poliisi hankkisi risteyskissäkkin lisätuloja valtiolle. Samalla parantuisi liikenteen turvallisuus.

Mutta poliiseja ei näy, koska kamreeri ei osaa laskea muuta kuin vähennyslaskua. Poliisin menoja pitää vähentää, vaikka se vähentäisi myös valtion tuloja.

Kamreerit hallinnoivat myös Kreikan taloutta. Menot pienenevät, kun kaikki tekeminen lopetetaan. Velan suhde tuloihin tosin kasvaa, mutta mitapää siitä. Eihän velkaa kuitenkaan kyetä maksamaan.

Kreikkalaiset tulevat toimeen myös kamreerien kanssa. Heille huono hallinto on tuttua. Ne jotka voivat, siirtävät rahansa verottajan ulottumattomiin. Loputkin työntekijät tekevät työnsä pimeästi.

Suomessa kamreerien työ on tuhoisaa, sillä toimiva hallinto on meille



jouko.ronkko@mtt.fi

kilpailuetu. Siitä huolimatta kamreereilla on paljon kavereita.

Jos vähennetään menoja hallinnosta, kaikki nykytotelevät. Uskotaan, että hallinnossa riittää turhia paperin pyörittäjiä.

Kamreerien työn tulos näkyy jo. Töiden johtaminen ontuu. Kunnat eivät osaa ostaa palveluja, kun ammattilaiset on kar-

sittu. Konsultille maksetaan tulkuttomia summia selvityksistä, jotka kunnan virkamies olisi tehnyt pienemmällä palkalla ja kunnan etua puolustaan.

Valtion hallinnosta konsultit keräävät sadoissa miljoonissa liikkuvan euromäärän vuodessa. Rahan menon lisäksi ongelmana on demokraattisen valvonnan puute.

Tähän on tultu, koska valtionhallintoa tehostetaan tuottavuushelmalla, samalla ohjelmalla, joka kieltää palkkamasta poliisia kirjoittamaan sakkolappuja.

Kamreereita on Suomessa aina rakastettu. Eläkkeelle siirtynyt valtiosihteeri Raimo Saillas (sd.) on päässyt viisaan miehen kirjoihin leikkauslistoja laatimalla.

Kuntaministeri Henna Virkkunen (kok.) saa espoolaisrouvien kannatuksen

kuntia karsimalla. Monet rouvat arvelevat, että samalla poistuu myös köyhyys ja sairastavus, koska lopetettaviksi joutuvat juuri ne kunnat, joissa asuu eniten köyhiä ja sairaita.

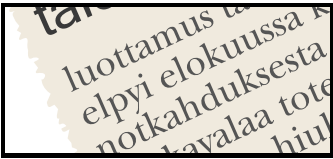
Elvytys on kauhistus kamreerille. Poikkeuksia sentään tehdään. Voidaan heittää viisisataa miljoonaa yrityksille Kela-maksun poistona tai omistajille osinkoverojen kevennyksenä. Mutta ne muutamat miljoonat, jotka tarvittaisiin koululuokkien pienentämiseen, teiden kunnostukseen tai vaikka toimivaan mielenterveyshuoltoon, niitä leikataan. Opiskelupaikkoja vähennetään ja kummastellaan, miksi nuoret eivät opiskele.

Kataisen hallitus on kamreerin toiveuni. Talouspolitiikassa ei ole muuta linjaa kuin juustohöylän linja.

Vaihtoehtoja on. Jopa elvytysvelkaa voitaisiin huoletta ottaa, jos olisi varmuus siitä että rakenteita pystytään uudistamaan ja kilpailukykyä parantamaan. Jos tulot kasvavat, velan suhde tuloihin ei kasva vaikka velka kasvaa.

Kun mitään ei uskalleta tehdä, valitaan näivettymisen tie.

LEHTIKATSAUS



Kaikki ei olekaan hyvin

Päätoimittaja **Pekka Mervola** arvioi **Keskisuomalaisessa**, että yhteiskunta tarvitsee muutoksia. ”Suomessa ei todellakaan kaikki ole hyvin.

Jokaisen terveen aikuisen pitäisi elää työntoella. Jotta tähän päästään, pitää hyväksyä matalapalkkaisiakin ammatteja. Pienten tulojen verotusta olisi s laskettava lähelle nollaa, jotta työn tekeminen olisi motivoivaa ja kannattavaa pienemmälläkin palkalla.

Yksilöiden ja yhteiskunnan välinen vastuusuhde pitää ymmärtää uudelleen. Yhteiskunnassa on arvostettava työllä ja yrittämisellä hankittua toimeentuloa. Tu- kiyhteiskunta on tuhonnut taval-

lisen työn. Samalla on tunnustettava, et-

synny yrityksiä ja rikkaita motivoimalla. Se syntyy motivoimalla kaikkia ihmisiä työhön ja tekemiseen.

Nykyisin suomalainen yhteis-

kunta on kankea ja tuhlailleva.”

Jos se kuulee, miksi se ei opi?

Savon Sanomat pohtii kokoomuksen tilannetta puolueen ministerien kokountuessa Kuopioon.

”Mäinonnassaan kokoomus sanoo kuuntelevansa kansaa ja myös ottavansa opiksi.”

”Pelkkä kuuntelu ja pään nyökkely eivät kuitenkaan riitä politiikassa. Kuuleman perusteella on kyettävä myös todellisiin toimiin. Vaikka kokoomus vakuuttaa ottavansa opiksi, vaikuttaa yhä enemmän siltä, ettei puolue ole toisissaan.”

”Toinen iso pettymyksen aihe ovat olleet kunta- ja sote-uudistukset, joita kokoomus on ajanut kuin käärmettä pystyyn. Jos puolue olisi ottanut lupauksensa mukaisesti opiksi kuulemansa, nämä kaksi suurta uudistusta olisi hoidettu aivan toisella tavalla, vähemmistöä vähättelemättä.

Hallinto- ja kuntaministeri Henna Virkkunen on osoittautunut korvistaan huolimatta täysin kuuroksi kuntauudistajana ja saanut ottaansa leiman, joka ei ihan pienellä pesemisellä lähde.”

Punamulta tekee paluuta

Päätoimittaja **Pasi Koivumaa** epäilee **Karjalaisessa**, että SDP:ssä ja keskustassa viriää halu hallituskuppaneiksi. Tähän viittaa myös torailu nykyhallituksessa.

”Eduskuntavaaleihin, saati sitten ennenaikaisiin sellaisiin, on vielä pitkä aika, ja aina ennenkin hallituspuolueiden sanailu, joka ei ollut ennen budjetitriittiä.”

”Kokoomuksen besserwissermäisyyteen ollaan kuitenkin muissa puolueissa niin kypsyty, että jos se ei pidä suurimman puolueen asemaansa, kutsuu sitä vaalien jälkeen oppositio ja maahan tehdään punamultahallitus.

Ja mikäpä siinä: kun punamultapohjalla on tämä maa ja sen valtaisa julkinen sektori rakennettu, lienee ihan kohtuullista, että se sama koalitio saa myös siivota sotkunsaa.”